

vsi so ga kot veččaka v svoji stroki visoko cenili, mnogim je ostal pečat njegove šole globoko vtisnjen. Med njegovimi učenci so bili Janez in Juri Šubic, Miroslav Tomc, Simon Ogrin, Ludovik Grile, Anton Ažbe; najzvestejši prijatelj mu je bil Ivan Borovsky, slikar v Ljubljani. Iz ohranjene korespondence odseva „pesniška, mehka, dovzetna, sanjava, toda po vednem izpopolnjevanju hrepeneča Wolfova duša. Ta pisma pa tudi izpričujejo, da bi Wolf kot pisatelj dosegel prav častno mesto, ako bi bil krenil na to polje. Le malo umetnikov smo imeli, ki bi bili formalno toliko izobraženi, kolikor Wolf“ (64—64). — Knjižica je s fotografičnimi posnetki opremljena, in spada po svoji zanimivi vsebini med naše najlepše monografije.

S.

Knjige Slovenske Šolske Matice v Ljubljani za leto 1910. Ravno kar je razposlala Slov. Šolska Matica svojim društvnikom — šteje jih 1792 — četvero knjig. Dr. L. Pivko nadaljuje „Zgodovino Slovencev“ (Poljudno znanstvene knjižnice II. zvezek), ki obsega dobo od 1276 do 1800. Oceno te knjige prinesemo, ko bo delo končano. — Iz „Didaktike“ nadaljuje prof. L. Lavtar „Posebno ukoslovje računanja v ljudski šoli“. — Prof. Alfons Vales je nabral „Kemične poizkuse s preprostimi sredstvi“, ki bodo učiteljem dobrodošli, saj zahtevajo pri kemičnem pouku poizkusi najvažnejše mesto. Nisem mogel uganiti, čemu sta na naslovnem listu poleg enega pisatelja še dva urednika, ko je vrh tega pisatelju rokopis pregledal tudi stanovski kolega. — Po svoji raznovrstni in bogati vsebini bo društvnike najbolj razveselil X. zvezek „Pedagoškega Letopisa“. Poleg običajnega pregleda o „Temah in tezah poročil pri društvenih in okrajnih učiteljskih skupščinah leta 1910“, ki ga je sestavil Jakob Dimnik, poročila o IV. občnem zboru „Slov. Šolske Matice“, ki ga je priobčil Fr. Gabršek, poročila o delovanju Šolske Matice l. 1910, ki ga podaja tajnik dr. Ljud. Pivko in imenika društvnikov prinaša Letopis iz pedagoškega slovstva kratko razpravo Fr. Finka o modernem stanju zgodovinske vede in zgodovinskega pouka. — Priznani srbski pedagog, dr. Milan Šević, je priobčil v izvirniku slovstveno študijo „Dečja književnost srpska“, katero objavlja zdaj tudi Letopis Matice Srpske. Razprava je pisana lahko umljivo, zato smemo pričakovati, da jo prečita vsaj desetina naročnikov. Zaslužno in hvaležno bi bilo, ako bi se na podoben način obdelala tudi naša slovenska mladinska književnost. — S finim taktom in globokim umevanjem je pisana razprava ravnatelja H. Shreinerja „O seksualni (spolni) vzgoji“, za vsakega vzgojitelja važno in težavno vprašanje. — H. Družović končuje v lanskem Letopisu začeto razpravo „O glasbeni vzgoji z ozirom na učiteljišča in srednje šole“, in sicer govori letos obširno o učiteljskih izobraževališčih in kaže, kako se vprašanje glasbene vzgoje rešuje drugod. Glavni namen pisatelja je bil, zbuditi posebno v učiteljskih krogih zanimanje za glasbeno-pedagoška vprašanja; sedanjí pevski pouk bodi v službi umetniške vzgoje najširših mas. — Prof. Ilešič razmotriva razmerje „Narečja in knjižnega jezika v šoli“ ter je formuliral v posnetku (str. 156—158) svoje nazore, kjer pravi, da narečje in knjižni jezik si samo ob sebi nista sovražnika, sta si kakor priroda in umetnost. Narečje je izhodišče, knjižni jezik cilj; narečje je sredstvo, knjižni jezik je svrha, in ta svrha je možna, dopustna in potrebna.

J. Š.-r.

Dr. M. Murko, Zur Kritik der Geschichte der älteren südslawischen Literaturen. An die Leser des „Archivs für slawische Philologie“. Laibach, Kommissionsverlag L. Schwentner. 1911. V. 8°. 36 str. Cena K 1.20.

V Amelangovi zbirki „Die Literaturen des Ostens“ je izšla koncem leta 1908. Murkova zgodovina starejših jugoslovanskih slovstev. O njej je napisal Vlad. Čo-